

Příběhy našich sousedů

Stanislav Husa

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali:

*Adam Hejtmánek, Karla Chmelíková, Julie Linsi, Julie Peichlová,
Melanie S. Terry*

ZŠ Pod Marjánkou, Praha 6

Stanislav Husa se narodil v roce 1927 v Košicích. Na dětství vzpomíná rád. Se svými rodiči měl velmi dobrý vztah. Obzvláště se svým otcem, bývalým legionářem, který byl zadržen gestapem za tajný poslech západního rádia. Pan Husa každý den doufal v otcův návrat.

„...Já jsem odpoledne volné chvíle proseděl na konečné stanici tramvaje a tam jsem čekal, že se táta vrátí jako normálně z práce...“

Otec pana Stanislava Husy se už nikdy nevrátil, zemřel ve vězení v Hamburku.

Pan Husa se také účastnil pražského povstání. A takto prožíval 8. květen 1945.

„...Praha byla mrtvá. Němci byli pryč. Teprve za 24 hodin přijely první dva tanky ruský. Těžce se přes ty barikády dostávali. Byli to Ukrajinci. První co udělali, vyskočili z těch tanků. Tam byly takový obrovský kádě na protipožární vodu. Do toho se umyli, páč byli celí černý. Páč museli projet nádražím na Žižkově, kde byly haldy uhlí. Na tý ulici byly vystrčený vagony a tím nemohly ty tanky projet. Takže projížděli hromadami, hromadami uhlí. Ta hromada za tím tankem mizela. Byli černý jak černoši. Tak se umyli a vytáhli harmoniku a začali hrát. A tím jsme byli osvobození nebo obsazeni. Pozor na to...“

Velkou roli v životě pana Husy hrálo létání. Po náročných zkouškách byl přijat do letectva v záloze. Rád vzpomíná na vojenskou morálku postavenou na vzájemném respektu.

„...To nebyla vojna, to byl skautskej tábor. To nebyli velitelé, to byli strejdové. Když musel dát nějaký trest, už to bylo nějaký takový uhlažený. Tam byla dobrovolná kázeň všech kluků. Nebyl jeden, kterej by se ulejšval...“

Díky zaměstnání měl pan Husa mnoho příležitostí odjet do zahraničí, ale nikdy to neudělal kvůli rodině a domu, který se mu podařilo postavit.

„...Mohl jsem tam zůstat, mohl, ale ten barák, ta rodina, ta dcera by tady zůstala...“

Pan Husa se během svého života připojil ke skupině, která pomáhala lidem dostat se nelegální cestou přes hranice. Tuto činnost vykonával spolu se svou tchyní. Jednoho dne však byli prozrazeni. Tchýně pana Husy byla pozvána na „školení“, za kterým se ale skrýval výslech. Z vězení se vrátila až po osmi letech. Pan Husa byl odsouzen ke 4 letům nucených prací v Jáchymově.

Život pana Husy byl velmi zajímavý a bohatý, proto se s námi podělil o svou životní zkušenost.

„...Ať je to komunista, ať je to nácek, ať je to Rus, ať je to Němec, ať je to Čech nebo Slovák nezáleží na tom, záleží na tom, jak je to člověk. Buď je dobrý nebo zlý...“